

Denk niet wit, denk niet zwart

FRANS HOOGEVEEN

hoofredacteur

Nee, de titel van dit redactioneel verwijst niet naar het bekende nummer van *Frank Boeijen*. En ook niet naar het artikel in dit nummer over 'Botsende culturen in het verpleeghuis' waarin *Krista Coppoolse* en haar co-auteurs laten zien dat de zorg in Nederlandse verpleeghuizen nog lang niet overal goed is afgestemd op oudere migranten met dementie.

Waar wil ik het dan wel over hebben? Over tegenstellingen die te zwart-wit worden opgevoerd. Zo publiceerde *de Volkskrant* twee dagen voor Wereld Alzheimer Dag een interview met de VUmc-hoogleraren *Wiesje van der Flier* en *Philip Scheltens* over de tweestrijd in het dementie-onderzoek. De meeste onderzoekers zien de op-hoping van amyloïd-eiwitten in de hersenen als de meest waarschijnlijke oorzaak van de ziekte van Alzheimer. Deze wetenschappers, door tegenstanders ook wel de 'amyloïd-maffia' genoemd, zijn ervan overtuigd dat Alzheimer in de toekomst kan worden voorkomen of genezen door deze oorzaak met medicatie aan te pakken. Andere experts, zoals de geriater *Rudi Westendorp*, zien dementie eerder als een ouderdomsverschijnsel en betwijfelen of Alzheimer wel een aparte ziekte is. Volgens weer andere deskundigen, bijvoorbeeld de Nijmeegse hoogleraar geriatrie *Marcel Olde Rikkert*, creëren wetenschappers de illusie dat er een simpele oplossing is voor dementie door het een ziekte te noemen. Olde Rikkert c.s. vinden dat we ons in plaats daarvan

'Of je over dit alles beter "in de kleur van je hart" zou kunnen nadenken?'

Frans Hoogveen is hoofredacteur van *Denkbeeld*; hij is werkzaam als lector Psychogeriatrie aan De Haagse Hogeschool en als psycholoog in de zorg voor mensen met dementie bij Florence in Den Haag.

beter kunnen concentreren op betere zorg voor de patiënt van *nu*. Een onterechte polarisatie, zegt Van der Flier in het genoemde interview: 'Alzheimer heeft te maken met vaatproblemen én eiwitophopingen en ook nog met ontstekingsreacties, veroudering en genen. We moeten de puzzel samen oplossen!' En ons daarnaast maximaal inzetten voor goede zorg nu, zou ik daaraan willen toevoegen.

Een soortgelijke (schijnbare) tegenstelling vindt u in dit nummer in de rubriek Pro & Contra. Daarin gaat het over de vraag of er niet meer aandacht voor zorg en welzijn zou moeten zijn in verpleeghuizen en minder nadruk op zorgverlening. Ook hier is het echter niet zo zwart-wit. Terecht vraagt specialist ouderengeneeskunde *Amnon Weinberg* zich af 'welke cliënt baat zou kunnen hebben bij het bekijken van een levensboek wanneer hij in een volle luier zit' en 'wie uit volle borst meezingt wanneer hij pijn heeft vanwege slecht behandelde decubitus'.

Onze columnist *Gerke de Boer* neemt in elk geval zeer duidelijk stelling over *care* versus *cure* als hij bepleit dat het Nederlandse verpleeghuis vanaf 2016 niet meer onder het ministerie van VWS zou moeten vallen, maar onder de Nederlandse Vereniging van Huisvrouwen! Ik laat het oordeel graag aan de lezer over. En om nog even op Frank Boeijen terug te komen: of je over dit alles beter 'in de kleur van je hart' zou kunnen nadenken? Tja, dat weet ik nou ook weer niet. ♦